

český fanklub skupiny
a fanklubový zpravodaj Bard'ák

Blind Guardian

*Nad zemí leží dlouhý stín, na západ vztahuje temná křídla. Věž otřásá se;
k hrobům králů blíží se osud. Mrtví procitají; vždyť přišla hodina pro věrolomné;
u kamene Erech znovu budou stát a z hor uslyší troubení rohu. Čí roh to bude? Kdo
je povolá z šerého soumraku, zapomenutý národ? Dědic toho, kterému přísahali.
Ze Severu přijde, nouzí hnán; on projde dveřmi Stezek Mrtvých.*

(Návrat krále, Pouť šedé družiny, str. 44/45)

*foto kapely,
převzato ze
speciálního
japonského
balení alba
Tales from the
Twilight World*

01	Open	02
02	Circle Of The Fantasy	02 - 04
03	Nahrávání (rozhovor)	04 - 07
04	Průvodce temnotou	07 - 10
05	Soutěž	11
06	Demons & Wizards (rozhovor)	11 - 15
07	Last news	16
08	Blind Guardian News konference	16 - 18
09	Blind Guardian Mailing list	18
10	Topparáda	18 - 20
11	Homepages special	20
12	The Issue Twenty Five Ends...	20
13	...And Future Secret?	20

ISSUE 25 (3/00) - DATE 01. 04. - VOLUME V. - A.D. 2000

Open

Nadcházející období v táboře Blind Guardian se nevyznačuje ničím jiným, než soustředěním se na přípravu pro natáčení nového, na zlom roku, ohlášeného alba. Zatímco Hansi hodlá počastovat pár letních festivalů svou přítomností s projektem Demons & Wizards, zbytek kapely maká na materiálu pro zmíněné album. Je to takový klid před bouří, v němž můžete přemýšlet nad otázkami, jaké to album asi bude, jaký bude mít zvuk, co přinese nového atd. Nacházíme se ve stavu, kdy ani Bardák nepřináší nic převratného, zato bych Vás chtěl jeho prostřednictvím na něco upozornit a o něco požádat. Jednak se nám podařilo ukořistit nahrávku ze španělského města Manises, blízko Valencie z roku 1996, která v současné době podléhá biteovému zpracování a uzří během několika málo příštích týdnů světlo světa, jako další nový bootleg kapely. A pak bych chtěl požádat všechny bardy, kteří se chystají navštívit ve svém okolí jakýkoli větší letní festival, zda-li by byli ochotni na takové akci projít prostory určené pro návštěvníky akce a porozdávat zde, popřípadě položit někde u vchodu, letáčky o existenci našeho fanklubu. Pokud tací mezi vámi jsou, stačí se mi ozvat a obratem na vaši adresu zašlu hromadu letáčků (fanklubovou odměnu dohodneme obratem).

Circle Of The Fantasy

Návrat krále - Kniha pátá (zopakování předchozího děje)

Toto je třetí část (každá část se skládá ze dvou knih, poznámka Šnek) Pána prstenů. V první části, Společenstvo prstenu, se vyprávělo o tom, jak Gandalf Šedý objevil, že prsten, který vlastnil hobit Frodo, je ve skutečnosti Jeden prsten vládnoucí nad všemi Prsteny moci. Líčil se tam útěk Froda a jeho druhů z jejich klidného domovského Kraje, a to, jak byli pronásledováni děsu plnými jezdci z Mordoru, až nakonec s pomocí eriadorského Hraničáře Aragorna došli přes zoufalá nebezpečí do Elrondova domu v Roklince. Tam se konala velká Elrondova Rada, na níž bylo rozhodnuto pokusit se o zničení Prstenu, a Frodo byl ustanoven jako Ten, kdo ponese Prsten. Potom byli vybráni společníci Prstenu, kteří měli Frodovi pomáhat na jeho výpravě, aby pokud možno došel k Ohnivé hoře v Mordoru, zemi samotného Nepřítele, kde jedině se dal Prsten zničit. V tomto Společenstvu byli Aragorn a Boromir, syn Pána Gondoru, jako zástupci lidí; Legolas, syn elfského krále z temného hvozdu, za elfy; Gimli, syn Glóina z Osamělé hory, za trpaslíky; Frodo se svým zahradníkem a kamarádem Samvědem, a jeho mladí příbuzní Smělmír a Peregrin za hobity; a čaroděj Gandalf Šedý. Druhové tajně putovali daleko od Roklinky na Severu; po nezdařeném pokusu o zimní přechod vysokého průsmyku Caradhrasu byli Gandalfem provedeni skrytou branou a vstoupili do rozlehlých Dolů v Morii, aby si hledali cestu pod horami. Tam padl Gandalf v boji se strašlivým duchem podsvětí do temné propasti. Ale Aragorn, který se nyní zjevil jako utajený dědic dávných Králů Západu, vedl Družinu od Východní brány Morie přes elfskou zemi Lórien a po proudu Velké řeky Anduiny až k Rauroským vodopádům. To již věděli, že jejich pouť sledují vyzvědači, a že se po jejich stopách plíží Glum, tvor, který kdysi vlastnil Prsten a stále po něm dychtil. Bylo nyní nutné rozhodnout se, zda se obrátí na východ k Mordoru, nebo půjdou s Boromírem na pomoc gondorskému hlavnímu městu Minas Tirith v nadcházející válce, nebo zda by se měli rozdělit. Když bylo jasné, že Ten, kdo nese Prsten, je odhodlán pokračovat ve svém beznadějném putování do země Nepřítele, Boromir se mu pokusil vzít Prsten násilím. První část končila Boromírovým pádem

 do osidel Prstenu, útekem a zmizením Froda a jeho druha Samvěda a rozpadem zbytku Společenstva.

Druhá část (třetí a čtvrtá kniha), *Dvě věže*, líčila činy celé Družiny po rozbití Společenstva Prstenu. Třetí kniha vyprávěla o Boromirově pokání a smrti a o jeho pohřbu v člunu svěřeném Rauroským vodopádům, o zajetí Smělmíra a Peregrina skřetími vojáky (z nichž někteří byli ve službách Temného pána z Mordoru, jiní ve službách zrádného Sarumana ze Železného pasu), kteří je přes Rohanské pláně vlekli k Železnému pasu, a o jejich pronásledování Aragornem, Legolasem a Gimlim. Potom se objevili Rohanští jezdci. Oddíl jezdců vedený maršálem Éomerem obklíčil skřety na kraji lesa Fangornu a pobil je, ale hobiti unikli do lesa a tam se setkali s entem Stromovousem, tajným pánem Fangornu. V jeho společnosti byli svědky procitnutí hněvu pastýřů stromů a jejich pochodu na Železný pas. Mezitím se Aragorn a jeho druhové setkali s Éomerem, vracejícím se z bitvy. Dostali od něho koně a jeli k lesu. Při marném pátrání po hobitech se tam opět setkali s Gandalfem, který se vrátil ze smrti jako Bílý jezdec, zatím přestrojený v šedi. Jeli s ním přes Rohan do síní Théodéna, krále Marky, kde Gandalf uzdravil zestárlého krále a osvobodil ho z kouzel zlého rádce Červivce, tajného spojence Sarumanova. Potom jeli s králem a jeho vojskem proti armádě Železného pasu a dobyli nad ní zoufalého vítězství u Hlásky. Gandalf je pak odvedl k Železnému pasu, kde našli velkou pevnost rozbořenou pastýři stromů a Sarumana s Červivcem obklíčené v nedobytném Orthanku. V rozmluvě přede dveřmi Saruman odmítl litovat a Gandalf jej sesadil a zlomil jeho hůl. Ponechal ho pod dohledem entů. Červivec mrštil z vysokého okna po Gandalfovi kámen, ale ten jej nezasáhl a byl sebrán Peregrinem. Ukázalo se, že je to jeden ze zbylých palantírů, vidoucích kamenů z Númenoru. Později v noci podlehl Peregrin lákadlu Kamene, ukradl jej a podíval se do něj. Tak se odhalil Sauronovi. Kniha končila přiletem nazgula nad Rohanské pláně. Byl to Prstenový přízrak, předzvěst brzké války. Gandalf odevzdal palantír Aragornovi, vzal Peregrina a odjel s ním do Minas Tirith. Čtvrtá kniha obrátila pozornost k Frodovi a Samvědovi, ztraceným v nehostinné vysočině Emyrn Muil. Vyprávěla, jak se dostali z kopců a byli dostiženi Sméagolem-Glumem a jak Frodo Gluma zkrotil a téměř překonal jeho zlobu, takže je Glum provedl mrtvými močály a zpustlými kraji k Morannonu, černé bráně na severu země Mordor. Nebylo možné tudy vstoupit a Frodo přijal Glumovu radu: hledat „tajný vchod“, o němž Glum věděl, daleko na jihu Hor stínu, západní hradby Mordoru. Cestou tam je zajal výzvědný oddíl Gondorských, vedený Boromirovým bratrem Faramirem. Faramir odhalil jejich poslání, ale odolal pokušení, jemuž Boromir podlehl, a vypravil je na poslední část jejich pouti k Cirith Ungolu, pavoučímu průsmyku, přestože je varoval, že je to smrtelně nebezpečné místo, o němž jim Glum neřekl všechno, co věděl. Právě když došli na Křížovatku a dali se cestou k ohavnému městu Minas Morgul, z Mordoru se vyvalila velká tma a pokryla všechny země. Pak Sauron vyslal své první vojsko, vedené černým králem Prstenových přízraků. Válka o Prsten začala. Glum dovedl hobity k tajné cestě, která se vyhýbala Minas Morgul, a ve tmě nakonec došli k Cirith Ungolu. Tam se Glum obrátil zpět ke zlu a pokusil se je zradit obludné strážkyni průsmyku Odule. Plány mu zkazilo hrdinství Samvěda, který ranil Odulu. Druhá část končí Samvědovým rozhodováním. Frodo, uštknutý Odulou, leží napohled mrtvý: poslání buď skončí pohromou, nebo musí Samvěd opustit svého pána. Posléze vezme Prsten a pokusí se pokračovat v beznadějně výpravě sám. Ale právě, když se chystá přejít do země Mordor, vyjdou skřeti z Minas Morgul a z věže v Cirith

 Ungolu, která střeží temeno průsmyku. Samvěd, chráněný Prstenem, se z hašteřených skřeti dozví, že Frodo není mrtev, ale omámen. Příliš pozdě se vrhá za nimi. Skřeti odnesou Frodovo tělo tunelem k zadní bráně své věže. Když se řinčivě zabouchne, Samvěd před ní omdlí.

Následující třetí a poslední část bude vyprávět o střetnutí Gandalfovy a Sauronovy strategie, až po konečnou katastrofu a konec Velké tmy. Nejprve se vraťme k osudům bitvy na Západě.

Návrat krále - Kniha pátá (Minas Tirith /I/)

(Pátá kniha začíná tam, kde Gandalf s Pipinem opustili vítězné tažení za Sarumanem ve snaze dosíci Gondoru dříve než nazgûl letící do Mordoru)... Pipin s Gandalfem na hřbetu Stínovlase hnali do Gondoru, co to šlo. Rudá záře majáků na obzoru dávala znamení, že válka již začala. Tak znaveni po několik dní a nocí mířili za pánem země sousedící s Mordorem, za Denethorem. Nakonec spatřili Minas Tirith, gondorské strážní město s Bílou věží a zamířili přes sedm hradeb a bran k Pánu města a říše. Stanuli před Denethorem, smutným a hrdým starcem, jehož rmoutil žal ze smrti syna Boromira. Proto snad při rozpravě Denethor nebral ohledy na důležitost Mithrandirových zpráv z vnějšího světa a dal přednost výsledku neobyčejného malého návštěvníka, o jehož rodu se tu dosud zpívalo jen ve starých zkazkách. A tak Pipin pod tlakem, aby Denethorovi prozradil vše o družině a pod tlakem Gandalfovy rady, aby co nejvíce utajil, vybruslil z křížového výsledku tak, že popsal, jak ho králův syn zachránil před skřety a za to mu nabídl na oplátku svůj život jako sloužící, což král přijal. A tak se Pipin stal gondorským vojínem. Přesto mezi Gandalfem a Denethorem zůstalo ve vzduchu viset nevyslovené napětí o příchodu nového krále a dědice Gondoru. Mezitím se Pipin stal oblíbencem mezi gondorskou stráží, jak pro svůj vzrůst, tak pro svůj výřečný jazyk. Od krále Gondoru dostal prozatímní pověření stát se členem třetího oddílu stráží, kde mu dělal společnost Beregonď a jeho syn Bergil, který jej na večer vzal k bráně, skrzeva níž přicházely posily z okolních vesnic. S malým množstvím posil však též přicházel smutek a strach z rudé záře na obzoru. Ve své komůrce, v níž Pipin nocoval, se pak od Gandalfa dozvídá, že svítání již nebude, nastala tma, válka je tu...

Redaktor: Milan Škoda

Nahrávání (rozhovor)

Hra bez hranic

Ačkoli zvuk alba je předpokladem pro zajištění si okruhu posluchačstva, toto pravidlo (jakým jsou rozdíly ve zvuku alb) nebere hodně fanoušků vůbec v potaz. Tak se může stát, že hudebně nabitá kapela může, vzdor všemu, znít jako bez šťávy, zatímco průměrná banda, s dobrou produkcí, skočí náhle o stupeň výše do přijatelných výšin. Stejně tak špatná kapela může svůj deficit dohnat skvělým zvukem a stane se z ní náhle kult, bomba nebo oboje. To vše je pak cílem stejně tak dobrých kapel se špičkovou produkcí, jak dnes, tak i zítra.

"Alespoň podvědomě hraje zvuk alba jakousi hrozivě důležitou roli ve vnímání", potvrzuje Hansi Kürsch, zpěvák krefeldského metalového exportního super zboží, Blind Guardian. "Na 70% produkce bere kapela v pohodě až uvolněně, a to z důvodu nevelkého množství financí daného na kapelu, jak říká náš producent Charlie Bauerfeind", dodává Hansi, "avšak každý další proces stojí prachy, čas a nervy! Komické se to pak může zdát fandům, ale nikoli Thomenovi, který pak

 potřebuje na každou z dvanácti nových skladeb BG dvacet dní. Když vidíš jeho poraněné prsty, není divu, že potřebujeme na naše alba zvířecky tolik času!"

Udělej si sám

Na základě rozboru jediné kapely, se pak dobře nechá zjistit technický pokrok. Takovým parádním příkladem jsou favorité našeho časopisu, tedy Blind Guardian. Na konci 80-tých let tou dobou talentovaný nováček mezi mnohými, investoval po svém druhém albu *Follow the Blind* dost do vlastního aparátu. "Do té doby jsme se učili využívat výhod před-produkce, během níž může kapela spontánně lapit všechny nápady bez toho, že by šel ven nějaký výsledek. Pro muzikanta, který nezná noty, je to beztak jediná možnost", vzpomíná zpětně André. "Abys tuto výhodu mohl využít neomezeně, proto jsme si tenkrát pořídili na tu dobu velmi kvalitní 16-ti stopový tape (nahrávací mašinka, poznámka Šnek) a k tomu odpovídající mixážní pult." Krok za krokem tak kapela dobývala svou dnešní nálepku, pod níž jsou mnohavrstvé refrény, hojné aranžmá a detailní práce na skladbách. "Na běžné studio jsme neměli čas ani peníze", komentuje Hansi odlehčeně následně těžké rozhodnutí, "a proto slyšíte na albu *Tales from the Twilight World* již značný pokrok. Ačkoli si všichni v kapele techniku důvěrně vyzkoušeli, byl to nakonec André, který v sobě rozvinul velkou fascinaci do všech možných korekcí a jacků." Na to André: "Často trávím noci před kombem, abych našel vhodné kytarové efekty, které se přitom odehrávají v mé hlavě. Že je toho možné dosáhnout, je slyšet". S vlastní aparaturou si však krefeldští pořídili do studia ovšem také kus tvořivosti a času. Co však ale nezní k tomu tak komplikovaně, byla dlouhá a kamenitá cesta. "Je to jako bezedná díra", sténá ministr financí kapely Hansi. Mikrofon, Noise-gates (zařízení pro určení prahu zvuku, poznámka Šnek), sluchátka, zesilovač s efekty, sampler... no prostě stále postrkování človíčka k novým možnostem, a to stojí prachy. Naštěstí jsme měli v Kalle Trappovi, Kai Hansenovi a ještě v pár lidech kolem nás dobré rádce, takže nás hranice nezadržely. Vzdor tomu, každý z těch přístrojů je v této chvíli již z pohledu koupě starožitným krámem", popisuje Hansi onen frustrující posun času, který se dnes projevuje ve znalostech počítače a hi-fi techniky. Tím se plnohodnotný nákup před deseti lety stává více či méně v kterémkoli ohledu k tomu dnešnímu zcela neporovnatelný, nehledě k plánu pořízení domu Strážců pro příští roky. Čtveřice si totiž pořídila pár čtverečných metrů v podobě malého pronajatého domku asi deset kilometrů stranou od Krefeldu. Svého času se kapela pilně stará o stavební práce na budoucím studiu. "Dospěli jsme do stádia, ve kterém by se produkce ve stylu alba *Nightfall* nedala již dále zaplatit v jakémkoli středně velkém nebo obřím studiu. Investice do nákladného moderního nahrávacího systému rozložená na dva až tři roky se zdála smysluplnější." Také vzhledem k situaci Andrého, který se zdál být po nocích svázan s mixážním pultem, nechtěli již chlapci dále odmítat možnost profesionální pomoci. Zcela čistě rozumné rozhodnutí. "Dále jsme spolupracovali s takovými lidmi, jakými jsou Charlie Bauerfeind nebo Piet Sielck, coby inženýři, kteří u nás na 100% fungují jako muzikanti, což se dá naplnit jenom v případě odpovídajícího období klidu. Vzdor tomu, coby producenti fungujeme sami, neboť každý z nás zná svou parketu a svůj zvuk nejlépe. V případě pochybností využíváme demokratického hlasování." Tak se krefeldští vyhýbají jednak tomu, že se vně stojící osoby nemíchají do jejich hudby, a druhak tomu, že se nikdo z kapely nemůže cítit v roli diktátora. O technických problémech by BG už taky mohli složit píseň. "Člověk potřebuje cirká rok na to, aby

 se zapracoval do systému a stejně tak je to po celou tu dobu s improvizováním. Při Nightfall jsme udělali chybu, že jsme nakupovali dva měsíce před začátkem produkce. Tak se stalo, že jsme měli po nocích bolení žaludku, když něco nefungovalo a člověk za to nesl odpovědnost sám, protože jsme si byli sobě studiovými techniky. Naštěstí máme dost humoru, abychom to přestáli." Lze to tedy považovat za chybu, kvůli které jste se chtěli vrátit zpět v čase a pronajmout si něčí studio?... "Néééé"...rozhodl André, "to jsme dělali dříve a srovnávali se tak s demo kapelama. Nejdůležitější na takovém rozhodnutí je to, že se můžeme cítit uvolněnější. Člověk nepotřebuje velké technické znalosti na to, aby dokázal vytvořit dobrý zvuk, správně nastavit mikrofony a nahrát to na správnou stopu zřetelně. To platí jen ovšem potud, pokud vše klape v kabelech. Když přijde do toho ovšem producent, který cítí potřebu něco předělat, strčit něco jinam, a nebo něco prostě změnit, potřebuješ náhle tři čtyři hodiny na to, abys řešil vyvstanuvší technické problémy. A to je smrt pro každou tvořivost. Ten, kdo se nervuje pár hodin se svrběním na těle, ten se pak učí nenávidět svůj hudební nápad celé odpoledne." Člověk si teď může myslet, že to kapela bude mít lehčí, ale chyba lávky. "Během produkce Nightfall jsme obsadili studio na čtyřadvacet hodin denně a od jedné do pěti do rána jsme se už skoro prali. Proto jsme ještě rozestavěli náš starej aparát tak, abychom na něm mohli paralelně zkoušet. Vidíš, nároky stoupají. Kdo by si to před osmi či devíti lety pomyslel? A ten, kdo zná tohle album, si teď může vybavit, kolik práce leží za touto metalovou operou." Ostatně, Blind Guardian nejsou žádné zázračné děti, ale běžně odrostlí puberťáci. Přesto bývá každý detail prodiskutován, probírán a zkoušen, pak zahrán a přirozeně čistě nahrán. Proto se nelze podívat nad finančními náklady, které jsou potřeba zhruba na týden produkce, kvůli jedné pasáži točené na více jak sto stop. A o této nijak vzácné události podává zprávu André... "Jsme zcela přehnaní perfekcionalisté, kteří dlouho nevydrží v klidu, dokud to vše neodpovídá našim představám." A Hansi dodává... "Proto jsem taky na našem posledním albu nenatáčel basu. To co předváděl Thomen za hru na bicí, bylo tak komplexní, že jsem nebyl s to ho doprovázet. Ale pod časovým tlakem jsme nebyli, protože taková produkce trvá půl roku. K tomu přidej rok na turné, na kterém jsme se díky koncertům a promo akcím zcela vydali ze všech sil a neměli ani trochu úmysl skládat něco nového, což v našem případě trvá přes rok. Když to všechno sečteš, tak je to půldruhého roku na album. Žádný harampádí totiž nesbíráme a nápady nepadají z nebe sami od sebe!" S tím vším se zdá být budoucnost pro chlapce o něco lehčí, když budou jejich prostory odpovídat jejich představám. "Konečně jsme šťastni, že jsme vypadli z Bunkru (jméno jejich bývalé zkušebny, poznámka Šnek) a držíme otěže ve svých rukou. Chceme totiž tu zemskou atmosféru našeho obydlí nechat působit i na druhé, rozuměj tím bez přebytného luxusu. Budeme se tady cítit daleko lépe, jak ve většině nahrávacích chrámech. K tomu si vem, že tak nejsme odděleni zcela od našich rodin a přátel, a to platí hlavně pro bydlení, stravu a nákupy, které je nutné dělat během natáčení, které tudíž nevyjdou tak draho, jako třeba v Kodani či v Hamburku." K tomu André... "Další výhodou je to, že se jako kytarista můžeš přitom zdokonalovat na svém nástroji a tím pak můžeš nabídnout dobrý zvuk." Hansi: "Před deseti lety jsi měl na všechno deset mikrofonů a neslyšel jsi mezi nimi žádný rozdíl. Dnes však můžu přesně říci, který nejlépe padne k mému hlasu. Ucho se časem ve vzduchu neuvěřitelně vycvičí." Vzdor tomu vědí krefleďané, přirozeně jen k dobrému, že se jen částečně... "považujeme za odborníky a znalce. Je nám jedno, co studování zvukoví technici k tomu říkají. Někdy je to lepší, i když to nezní

ladně, pokud to však ale zní lépe. My nechceme ostatně dělat žádná klinicky stejná alba. Z dosavadních chyb jsme se dokázali vždycky poučit."

Nuly a jedničky

Vzdor uší technice jsou stejně ale dobré skladby hlavním cílem. Pro Blind Guardian je elektronika současně prokletím a požehnáním... Hansi: "Dobrý aparát se stal sice o něco levnějším, ale přístupný profesionální standard stále ještě visí na půl cesty, neboť kompletní vybavení na této úrovni podléhá licenčním poplatkům. Když jsme to všechno pořizovali, museli jsme se vydat ze všech peněz, které jsme kdy vydělali na předešlých albech. Než dokáže kapela poskytovat záruky kvality, musí zdolat dlouhotrvající cestu po tomhle parketu. A nakonec musí ještě mít někoho, kdo se ponoří do nahrávacího procesu a má k tomu přitom vlohy. Splňovat všechno tohle dohromady je pěkně vysokou překážkou a pro mladou kapelu není možné ji jen tak rychle překonat."

Na druhou stranu, jak se říká: žádný učený z nebe nespadl, nebo jo?

Redaktor: *Holger Stratmann*

Překlad: *Milan Škoda*

Zdroj: časopis *Rock Hard* 10/1999, říjen, číslo 149

Průvodce temnotou

Opis interview, které se mnou nenápadně (aniž bych tušil jeho pozdější zveřejnění v březnovém vydání 9/2000) udělal Loud'a, redaktor undergroundového občasníku PAYO... Šnek

Již osmé pokračování této rubriky si pro vás na dnešek přichystal namísto jejího praotce Keliho obojživelník Loud'a. A jelikož je to Loud'a, rozhodl se v dnešním čísle tuto rubriku vzít po svém, tedy po Loud'ovsku. Zahrál si na tajného agenta, vstoupil do řad různých fanklubů, které samozřejmě vydávají všelijaké Fančiny, a tak vlastně vznikl tento zajímavý materiál, který nazval: *Exkurz do nitra Fanklubů*.

Ještě teď si pamatuji na onen pozdě noční okamžik, kdy mne při cestě Kralupy - Brno napadla v autě ona myšlenka, že by nebylo vůbec od věci, testnouti jak je na tom naše fanklubová scéna. Stále častěji jsem totiž přicházel do styku s různými anoncemi, razítky na lístcích na koncerty, atd. a vůbec nic jsem o fungování našich FC nevěděl. Bodejť taky jo. Sám mám přístup ke spoustě materiálů, a proto mi členství v jakémkoliv FC v tuto chvíli vůbec nepřišlo na mysl. Ale já nemohu být brán za bernou minci. Jsou tu však lidé do určité skupiny zažraní, lidé, kteří nemají takový přístup k všemožným materiálům... No a také je pravda, že jsem i já byl v minulosti členem FC Titanic, takže mne současná podoba různých FC tuze zajímala.

Tento exkurz neaspiruje na kompletní přehled všech FC, které naše země nosí. Já osobně jsem se zaměřil na pět kousků, o kterých moje maličkost věděla, že existují a vykazují jistou činnost. Stačilo jen málo. Přihlásit se do těchto FC (do některých přes mého kamaráda... Siky díky) a sledovat dění. Po půl roce monitorování a sondování jsem došel k závěru, že je načase odhalit moji identitu a poslat dotyčným mnohdy dosti rýpavé otázky ohledně chodu jejich FC a toho, jak na mne, tedy člena, jejich práce působila. Musím říci, že jsem byl překvapen, kolik zajímavého materiálu se mi podařilo shromáždit, o němž si myslím, že našim čtenářům přinese přečtení hodné informace. Jednotlivé FC, tedy konkrétně FC Blind Guardian, FC Arakain, FC Krabathor, FC Depršion a FC Tortharry, jsem si

 dovolil chronologicky seřadit podle toho, jak se mi jejich činnost pozdávala. Můj názor bude doplněn autentickými výpověďmi jednotlivých fanclubáků.

Blind Guardian Czech Fanclub - Circle of the Czech Bards

Asi takto si představuji, že má FC vypadat. Milan disponuje nejen skoro až neuvěřitelným materiálem o svých miláčcích, ale hlavně kvalitním přístupem. Prostě radost spolupracovat. První otázka směřuje na datum vzniku...

"Koukám do svázaných ročníků fanclubových zpravodajů a vidím, že první číslo vyšlo 1. září 1996. Na tom datumu není vůbec nic zajímavého, když pomyslíš, že BG tady jsou už od roku 1985 (či 1987, když počítáš debutní album). To znamená, že asi tak od roku 1987 jsme byli s kapelou v kontaktu. Říkám my, protože kromě mne (Šnek), druhou hlavičkou byl a je odjakživa Marek Kukla (Mára). První písemné kontakty s Hansi Kürschem proběhly v tom roce 1987, tedy v době, kdy jsme ještě za bolševiků společně vydávali takovej metalovej fanzin jménem Metaliště (třeba to někomu dneska ještě něco řekne). V letech 1990 - 1992 jsme byli za Blindama dvakrát ve Vídni a za celejch těch deset let jsem vystřihoval o BG vše, co jsem kde sehnal. Jistě si dovedeš představit tu plnou krabici materiálů. Jak jinak to nejlépe zužitkovat, než fanclubem? Poslední podnět pro jakési založení fanclubu přišel v roce 1996, když kapela schválila v Německu činnost německého poštovního fanclubu pod názvem Circle of the Bards, který v Hamburku vede dodnes Kai Karczewski (syn Uwe Karczewského, který maloval první obaly pro Helloween). V tom roce jsem zaplatil 50 mařen a vstoupil do toho fanclubu. Jedno jsem poznal, že Blind Guardian, ač velmi správná a kamarádká kapela, co se týče vztahu k fandům, není na druhou stranu zase kapelou, která by přímo zasahovala do dění fanclubu. To znamená, že činnost německého fanclubu byla v tom roce asi taková, že třikrát za rok člen dostal dopis, kde se dozvěděl pár blbostí. Jedenkrát za rok dostal zpravodaj velikosti A4, kde na pár stranách byly zase jenom nepodstatný věci (kromě pár pěkných fotek). Jediná dobrá věc podle mne byla ta, že fanclub dodal svým členům raritní promo singl vydaný u Virgin, který se jinde sehnat nedá. Pro Germány je to všechno asi pohoda, protože je to pro ně jenom prostě pajska, ale já byl dost naštvanej, protože jsem si činnost představoval daleko pestřeji. Proto jsem uvedl v život český fanclub Circle of the Czech Bards a začal vydávat fanzin (Bardák). Několik prvních čísel obsahuje pár překladů z toho německého zpravodaje, ale asi po roce jsem toho nechal a začal tvořit jen a jen svoje a k tomu překlady o BG z různých časopisů, co jsem měl za těch deset let nasbíráno. Ta krabice dodnes není u dna, a kdybych to měl vydat všechno na jednu, bylo by to tak na dvě stě stran."

To je teda fakt síla, ale kolik pak má FC členů, Milane?

"Za poslední čtvrtrok roku 1996, kdy začala činnost, se stalo členem asi tak na dvacet figurek. V roce 1997 to byla již asi padesátka bardů a v roce 1998 něco málo pod padesát. Rok 1999 má celkem na 42 členů. Většina z nich jsou již dlouholetí."

Můj dotaz na jeho vztah ke kapele a na bázi na níž je FC vytvářen byl zodpovězen takto...

"Obří radost mi udělalo, když jsem v Třinci přišel k Hansimu Kürschovi v rámci organizování autogramiády pro fanclubáky a on vyšel ven a říká: Jo, ty si fanclub, co byl za mnou ve Vídni... co víc chceš jakou fanoušek? Ptáš se taky na komerční bázi... to je zajímavěj obrat. Co si mám pod tím představit? Někdy fancluby tak fnugujou? Jak to vypadá?"

 No, to se právě snažím zjistit. Milan mi též velmi rád ozřejmil cestičky, jakými jednotlivé materiály shání...

"Co se týče tiskových materiálů, patnáctileté sběratelství je očividné. A protože peněz nebylo nikdy dost, většinou ve spolupráci s mnoha kamarády dochází ke kopírování a překládání. Co se týče materiálů zvukových na CD, tady jsou ty cesty mnohem spletitější. Nejprve běžné oficiální nahrávky, které máš možnost koupit v obchodě za pěkně vysoké ceny. V Čechách firmu Virgin (kde BG vydávají) zastupuje EMI-Monitor (Kočandrle), a ty se s tím moc nepáraj. Dokonce ani nereagují na změny v cenách v Německu, a to jim zazlívám. Například zatímco v Německu v roce 1998 zlevnily album *Imaginations from the Other Side* z běžných 29.99 DM na 15.99, u nás se s průměrnou cenou 549,- v obchodech nic nedělo. Přitom vím od známých v obchodech, že distributoři stále nabízeli tohle album za 440,- Kč ve velkoobchodní ceně na krám. Spoustě lidem, co nemají jinou šanci, pak nezbude, než ty prachy za to dát nebo natáčet na kazety či vypalovat. Já nepatřím k těm, co kupují CD ihned a za draho. V Praze už mnoho let funguje burza (honili nás už za komančů... chichi). Tam se dají CD sehnat levněji. Další cestou za mnohými raritními CD jsou pak zasilatelské služby, které jsou v případě rarit velmi drahé, ale zato seženou požadované katalogové zboží. Takto se dají sehnat rarity třeba z Japonska. Tuhle službu ale využívám málokdy, neboť ta nejlepší cesta pro člověka majícího možnost přístupu na internet je ta, že má po světě dost exchangistů, neboli lidiček, s kterými mění CD. A to je především můj případ. Takže většinu CD BG, která mám ve své sbírce, jsem sehnal výměnou za jiná CD (kupodivu kapel českých) nebo výměnou za jiné vypálené CD (což jsou případy pirátských live bootlegů). Výjimečně pak dochází k tomu, že nějaké CD seženete, pokud jste členem fanklubu zahraničního, jako jsem byl v roce 1996 já v německém fanklubu BG a z této doby mám raritní singl BG *Plays Beach Boys*."

Naléhal jsem na Milana, aby zmínil nějakou kuriozitku a on se nenechal dvakrát pobízet...

"V případě BG jsou velkými kuriozitami jistě jejich nahrávky vydané v Japonsku nebo v Jižní Americe. Takovou raritou v Japonsku jsou jistě CD, kde na rozdíl od evropských CD vycházejí skladbové bonusy, nebo lepší booklety s více fotografiemi a navíc s japonským i anglickým tiskem. Například singl *Bright Eyes* nebo live verzi *Tokyo Tales* jsem měnil s jedním Japoncem za česká CD. Japonci jsou opravdu skvělí v tom, že mají radost například z CD *Trezor* nebo z CD *Salamandra*, který pro mne v Čechách neznamenaají naprosto nic a ani bych si je nepustil. Naopak ani netuší, jak skáču do stropu štěstím, když se na poště objeví balíček s japonskými klikiháky..."

To věřím. *Trezor* slaví v Japonsku, to jsou mi věci (haha). Nadhodil jsem i otázku pirátských nahrávek, a jestli s výrobcí těchto věcíček přišel Milan do styku...

"To je zajímavá otázka. A řekl bych, že jediný člověk, kterého znám osobně, že vyrábí v uvozovkách pirátské nahrávky, jsem já osobně (chichi). Ale teď vážně. Představa výroby pirátských nahrávek může sahat od polské či bulharské továrny na CD, která k nám přes hranice chrlí tisíce takzvaných oficiálních pirátů, s nimiž si celníci a OSA neví rady, až po výrobu doma na koleně, kdy z několika běžných CD vyberete raritní bonusy a přepálíte je na jedno samostatné CD-R, k němuž vyrobíte na počítači jakžtakž obal a máte z toho jeden kus, o který projeví zájem pár známejch (tohle snad OSU netrápí). V Čechách opravdu neznám nikoho, kdo by se zabýval výrobou pirátských nahrávek. Co se týče BG, mohu prozradit, že

 jsem členem takzvaného internetového e-mailového okruhu, kterému se říká BG mailing list či Onelist. Zde se registrují fandové kapely, kteří chtějí denně přijímat hromady mailů na téma BG. Na tomto okruhu se pak občas objevují pirátské nahrávky (prodej, výměna), které nabízejí fandové z různých zemí poté, co tam kapela vystupovala a někdo dokázal její koncert zachytit na magnetofon a potom záznam přepsal z audio pásky na CD-R. Myslím, že je to asi nejdostupnější systém, ve kterém lze získat pirátské nahrávky. Pokud máte o nějaké takové pirátské CD zájem, prostě odpovíte odesílatelovi nabídky, že CD-R chcete koupit nebo vyměnit. Věřím, že někde budou určitě existovat lidé, kteří budou na takové činnosti profitovat, ale co mám možnost sledovat nabídku a poptávku na okruhu BG, ceny se pohybují na hranici 7 USD nebo 10 DM za jedno takové CD včetně obalu a poštovného. Když si představíte, že 10 DM znamená asi 185,- Kč přičemž nosič vás přijde asi na 50,- Kč, výroba barevného bookletu asi na 20,- až 30,- Kč dle počtu stran, náklady na vypalovací software a hardware a k tomu poštovné, jenž do zahraničí je asi 45,- Kč, zisk který zbývá je opravdu zanedbatelný. Když se nad tím zamyslím, řekl bych, že jde v případě BG o fandovství."

Snad jedinou věc, kterou jsem Milanovi vytýkal, byl fakt, že ve svém katalogu anoncoval vypalování i originálních disků BG, a že prý veškerý příjem je použit na fanklubové účely a dopravu klubových materiálů z Německa od kapely a německého fanklubu pro potřeby FC českého. To se mi dost nepozdávalo, neboť mi připadalo komické, že by kapela, potažmo firma dovolila někomu legálně přepalovat CD. Ale to se vyjasnilo, byl to omyl a pro budoucnost platí, že Milan přepaluje jen bootlegy... "Šlo o první a starý seznam používaný opravdu na dopravu materiálů z Německa, což se ukázalo po roce jako nesmyslné, tento seznam platil do roku 1998."

Též jsem otestoval možnost objednání dvou raritních bootlegů a výsledek mne překvapil. Oba disky měly hodnotný booklet a hlavně obsah. Jeden obsahoval singlové rarity a japonské bonusy a druhý demo nahrávky, tedy věci, které normální smrtník těžko sežene. Stanete-li se členem FC, obdržíte každý rok šest klubových časopisů, Bardáků, ve kterých se dozvíte vše potřebné o BG. Důkladně jsem si zasláné číslo přečetl a musím přiznat, že být zaprodancem kultu BG, slintám blahem. Graficky sice chudé, ale obsahově šťavňatoučké a křupavoučké. FC nabízí i další chuťovky, jako podepsané fotografie, multimediální CD-ROM, autogramiády s členy BG a hlavně tuny materiálu, které nemáte šanci sehnat v této kvantitě nikde jinde. Mám pro vás jedinou radu, máte-li o cokoli zájem, napište či zmailujte, v tom případě vám každý Bardák bude zaslán grátis. Je toho ještě hodně, co bych rád uvedl, neboť FC Blind Guardian je dle mne prototyp toho, jak má pravověrný FC vypadat.

Redaktor: Louda (louda@econ.muni.cz)

(PAYO Magazine je zhruba 90-ti stránkový undergroundový metalový časopis formátu A5, černobílého tisku s křídovou obálkou, mapující převážně dění na naší thrash, doom, black, death, grind či podobné scéně. Sem tam se objeví též informace o kapelách z ranku světlejšího, tak jako například v tomto čísle. Cena jednoho vydání jest 30,- Kč/35,- SK a pro více informací se můžete ozvat na PAYO Magazine, Pavel Merkl, Gagarinova 713, 278 01 Kralupy nad Vltavou.

Soutěž

Otázka v minulém Bard'áku zněla: který videoklip BG můžeme považovat v historii kapely za její první oficiální video záznam, jenž byl uveřejněn na VHS, která se prodávala prostřednictvím časopisu Rock Hard (i když se nejednalo původně o nápad kapely samotné)?

A musím se přiznat, že jsem moc nevěřil, že by na tohle někdo odpověděl. Leč, stalo se to nejhorší, co se zadavateli otázky mohlo přihodit, neboť odpovědi přišly tři (a jako naschvál ve dvou po sobě jdoucích dnech) a všechny správné: jde o skladbu *Welcome To Dying* z 06. 06. 1992 hranou na festivalu Rock Hard Open Air v německém městě Jena, jež se později objevila na sampleru VHS z této akce pod názvem *Rock Hard Video Vol. 4*.

Co včil s Ivanou (č. 36), Alešem (č. 50) a Milanem (č. 49)? Srdce mi krvácí, protože nemám možnost tu VHS někde nakopírovat a dát ji všem, ale věřím, že o tom třeba prohodí pár slov i mezi sebou a domluví si třeba zapůjčení, neboť výhru zasilám poctivě vylosovanému Alešovi /a přikládám mu adresy zbylých dvou/.

Novým soutěžním zadáním pak bude odpovědět na dotaz: ve kterém ze států bývalého východního socialistického bloku si *Blind Guardian* dosud zahráli (nepočítaje vystoupení v Třinci).

Na vylosovaného výherce tady čeká CD-R s videoklipem *Bright Eyes* a pořadem *Metalla special* (v němž kapela vystupuje v roli herců), a to ve formátu avi pro PC.

Demons & Wizards (rozhovor)

Když na přelomu roku spatřil světlo světa projekt *Demons & Wizards*, bylo samozřejmostí, že díky jménu obou protagonistů tato událost neunikne pozornosti mnoha hudebních těžkotonážních médií. Výsledek projektu byl pak brán, soudě dle reakcí známých, médií, fanoušků obou kapel i reakcí na internetu, za velice zdařilý (osobně patřím mezi málo těch, kteří tento počín považují za dost průměrný). Chvilími jsem měl pocit, že rozhovorů, anoncí a promotions bylo kolem tohoto alba najednou o mnoho víc, jak je zvykem u řadových alb obou kapel. O albu *Demons & Wizards* jste měli náhle možnost číst i na místech, kde to jindy běžné není. Což na druhou stranu svědčí i o tom, jaký kus práce v oblasti promotion oba aktéři či gramofirma učinili a mně nezbyvá než doufat, že něco takového se Hansimu a spol. povede i s novým albem *Blind Guardian*.

Mezi tou hordou pisálků čekajících na možnost udělat s tím či oním (ba někdy i s oběma) interview byl ve střehu i Mára, který coby řádný člen týmu ne až zas tak metalově vyvedeného časopisu *Rock & Pop* (jinak ovšem nezbytná součást redakce *Bard'áku*), dostal možnost z (ostatně delšího) telefonického rozhovoru od svého chlebodárcce, tento zpracovat na stránky onoho média. Fanklub je tady však od toho, abyste dostali, co vám náleží. Přijměte tedy pokus o přepis celého telefonického rozhovoru...

Blind Guardian patří už delší čas (nejen) ve své vlasti k nejoblíbenějším metalovým skupinám a američtí *Iced Earth* slaví se svým speed metalem na starém kontinentě rovněž nezanedbatelné úspěchy - jejich koncertní trojalbum (!) v Řecku dokonce dosáhlo na zlatou desku, a to jistě nejen pro jeho výmluvný název *Alive In Athens*. Zasloučeným je jistě známo, že obě skupiny vedle hektických kytarových riffů a bombastických melodií, spojuje také dlouholeté přátelství, a tak nebylo zase až takovým překvapením, že se jejich hlavní představitelé, zpěvák Hansi Kürsch a kytarista Jon Schaffer, rozhodli spojit své síly v projektu *Demons &*

 Wizards - byť je od sebe většinu času dělilo nějakých 6000 kilometrů. Začátkem roku vyšlo album s eponymním názvem, který vedle poměrně masivní reklamní kampaně provázely vesměs pozitivní recenzentské ohlasy a v červnu se 'skupina' dokonce chystá na krátké evropské turné, v jehož rámci vystoupí i na velkých open air festivalech. Partnerem v následujícím rozhovoru byl Hansi Kürsch.

Je zajímavé, že projekt Demons & Wizards nakonec zní přesně jako průsečík Blind Guardian a Iced Earth...

H: Pár lidí mi už taky říkalo, že je to přesně naopak... Výsledek je ale podle mě v podstatě takový, jaký mohli lidi očekávat, když slyšeli, že se Jon Schaffer dal dohromady s Hansi Kürschem.

A jak jste se vlastně dali dohromady? Šlo jenom o náhodu?

H: V podstatě ano - začalo to v roce 1997, skutečně docela jako shoda okolností - Jon byl na návštěvě u mne a mé manželky. Nevěděli jsme už, co dělat, a tak jsme se nakonec rozhodli zajít do zkušebny a na místě jsme tenkrát napsali jednu kompletní skladbu - na albu je pod názvem My Last Sunrise. Potom jsme přemýšleli, že by z toho mohlo být něco vážnějšího, k čemuž nakonec došlo v závěru loňského roku, kdy jsme oba měli trochu oddech od našich hlavních kapel. To už ale o žádnou náhodu nešlo, začali jsme vážně pracovat na dalších skladbách pro naši společnou bokovku. Ne že bychom ji nějak zvlášť potřebovali - celé to byla především výborná zábava a konečně taky dost dobrá zkušenost.

Když už mluvíš o zkušenostech, myslíš, že něco z projektu Demons & Wizards zpětně použiješ u Blind Guardian?

H: To asi ne... Jsou to dvě naprosto odlišné věci, což vyplývá z toho, že André je úplně jiný skladatel než Jon, a tak mi píše naprosto jiné písně... Používat něco z toho, co jsem udělal v rámci Demons & Wizards u Blind Guardian by nemělo velký smysl - a myslím, že totéž platí i pro Jona. On u Iced Earth obvykle skládá zpěvové linky, a jelikož v tomhle případě nemusel, určitě bude v případě příštího alba své kapely postupovat úplně jinak. Pokud ale jde o duchovní prožitek, zažil jsem opravdu magické a spontánní chvíle a po skončení prací jsem se cítil odpočatě, což je něco, co nejspíš přenesu do Blind Guardian, jelikož mi stále ještě nějaká vitalita zbývá - a tak ji můžu vyplýtvat ve své kapele (smích).

Lišila se například práce na textech nějak od toho, na co jsi byl dosud zvyklý? Přece jenom jsi spolupracoval s Američanem...

H: Neřekl bych - změna mezi texty Demons & Wizards a Blind Guardian nebyla zas až tak velká. Jon samozřejmě do určitých věcí zasahoval, ale jinak všechno probíhalo víceméně jako obvykle. Pokud mi s texty nějak pomáhal, tak to byla místa, ve kterých mi chyběla nějaká slova... spíše měl nějaký nápad nebo přišel s celou řádkou, která by mě nenapadla, než že by opravoval mou angličtinu. Pár gramatických chyb jsem ale samozřejmě udělal. Jon navíc píše pro Iced Earth přímočařejší texty, zatímco já velice rád střídám osoby, což budu dělat i v budoucnu. Něco jsem se tedy pro Blind Guardian naučil, ale pochybuji, že by toho bylo nějak moc.

Když mluvíme o textech, ve skladbě Blood On My Hands jsi zpracoval téma Nibelungské ságy, kterou sis dlouho schovával pro Blind Guardian. Znamená to, že už je tohle téma pro tvou hlavní kapelu pasé?

H: V podstatě žel ano. Já mám ten příběh pořád hrozně rád a pro Blind Guardian jsem ho dokonce měl rozpracovaný na celý koncept, jenže už při nahrávání alba Nightfall In The Middle-Earth (kde jsem původně chtěl tohle téma použít) nám bylo zřejmé, že pokud budeme točit nějaký další konceptní album, pak to bude zase

 Tolkien - nebo raději žádné nebude. Ostatní z kapely nejevili o koncept s Nibelungy příliš velký zájem, a tak mi to téma nejspíš zůstane do zálohy. Navíc je fakt, že je to poněkud ožehavá věc, protože obsahuje onen německý aspekt, který by si někteří lidé mohli mylně vykládat. Proto použít tohle téma v menším rozsahu pro Demons & Wizards bylo pravděpodobně lepší, než ho zpracovat jako konceptní téma pro Blind Guardian.

Zdá se, že konceptní alba jsou v poslední době opět v kursu, když vezmeme v potaz například poslední alba Savatage nebo zejména Dream Theater - co si o tom myslíš?

H: Souhlasím - pokud jsou tak dobrá jako album Dream Theater nebo naše poslední (smích), pak je to určitě cesta dobrým směrem, ale pokud by byla hloupá nebo nějak nabubřelá, pak je lepší nechat to být. Ovšem když jde hudba ruku v ruce s texty, což je právě příklad Dream Theater nebo Blind Guardian, pak tím nemám nejmenší problém. Já jsem měl tyhle věci vždycky rád, ať už se jednalo o nějaké broadwayské muzikály nebo album Operation: Mindcrime od Queensryche. Bez hudebního kontextu to ale nemá valný smysl. V případě příštího alba Blind Guardian, však nejspíše dám přednost normálnímu albu, protože konceptní album vyžaduje spoustu času a energie, jelikož jsem pak při psaní textů mnohem svázanější než obvykle. Dovedu si ale představit, že se v budoucnu vrátíme k Pánu prstenů nebo Silmarillionu. Rozhodující v tom případě však bude to, jestli se nám podaří dosáhnout podobné atmosféry jako na albu Nightfall..., aby ten rozdíl nebyl příliš veliký.

Mimochodem, jak ses dostal ke zpěvu na posledním albu Therion?

H: Oh, to bylo velmi milé. Ten den, co jsem tam došel, jsem byl marod, ale kromě toho, že to bylo milé, byli chlapci v pohodě...moc jsem toho o jejich hudbě neslyšel, ale to, co jsem slyšel, se mi líbilo. Neslyšel jsem ale tu poslední verzi se svým zpěvem, takže o ní nemohu mnoho říci. Myslím, ale že to jsou talentovaní kluci (smích), to je jisté a definitivně vědí, co dělají. A bývají velmi soustředění na to, čím jsou, a toho si cením.

Teď jedna dotěrná otázka, která se týká (a je to jen čistě náhodná shoda v čase) filmu nebo filmu, který bude vytvořen (jako novela či něco, co bys rád viděl převedeno na plátno). O filmu do něhož bys rád napsal titulní skladbu, nebo ne?

H: Oh, yeah (smích) - dobrá, myslím, že jde definitivně o Pána prstenů. Jakmile dílo vyjde, uvidíme, jak bude hudebně znít. Žel ale nemyslím si, že máme stále šanci účastnit se filmu po hudební stránce, co se týče soundtracku, melodií či titulní skladby, protože jsme se se zasláním materiálu trochu opozdili a myslím si, že oni se už rozhodli, i když jsme udělali pár věcí, které by tam pravděpodobně padly dost dobře, ale myslím, že ten, kdo pozdě chodí, sám sobě škodí, a to jsme my.

Chtěli byste tedy jinou šanci?

H: Oh yeah, kdyby byla... myslím, že když se podíváš na film bez hudby, která je skvělá, třeba jako ve filmu Šestý smysl, který jsem viděl nedávno, pak bych zoufale rád udělal pro takový film hudbu.

Proslýchalo se, že prý Demons & Wizards dostali na metalovou bandu bezprecedentní zálohu, údajně se mělo jednat o milion marek. Je to pravda?

H: Ne - sice by to bylo fajn, ale pravda to není (smích). Jde o to, že lidi v určitých situacích musí šířit drby. Když na účastníky nějakého projektu nemůžou najít nic špatného, musí si něco vymyslet, a to je přesně tenhle případ. Tuhle informaci jsem už několikrát slyšel a při jednom nedávném interview v Německu se nás na to dokonce zeptali přímo. Ten člověk to měl od jiného člověka, kterému to prý řekl

 někdo z jednoho vydavatelství - problém ale byl v tom, že s námi vůbec nejednalo! Celá ta věc je směšná, protože byly tři firmy, které za námi přišly s nabídkou: Virgin, u kterých vydávají Blind Guardian, SPV a samozřejmě Century Media, u nichž jsou Iced Earth - žádná jiná společnost nám, pokud vím, nic nenabídla. Částka, o kterou šlo, je naprosto přiměřená - jsme profesionálové a hudbou se živíme, takže nás nikdo nemůže obviňovat z toho, že si vezmeme, kolik můžeme, a naše smlouva je férová. Gramofirma chce mít nakonec zisk, který by podle mě těžko měla, kdyby naše záloha dělala milion marek. Netvrdím, že jsme nějaké peníze nedostali, ale bylo to mnohem méně než zmíněná částka. A navíc, aniž bych říkal konkrétní sumy, tak například Savatage nebo Danzig dostali za smlouvu jenom pro Evropu víc, než my za smlouvu pro celý svět, takže... Je snad jasné, že musí existovat nějaká relace - i lidi od firmy se na nás dívají jako na projekt, který pro ně má určitou cenu, ovšem ta není stejná s tou, jakou nejspíš mají Iced Earth nebo Blind Guardian - chci říct, že ani Blind Guardian by též nedostali milion...

Který by ale určitě potěšil...

H: Jo, vrásky by mně to nedělalo (smích) - můj postoj k hudbě by to rozhodně moc neovlivnilo, ale život by mi to usnadnilo hodně (smích). Vedle toho, že by to prospělo mně osobně, nepochybně by to mělo vliv i na celý žánr, protože by to byl neklamný důkaz toho, že je silnější, než kdy předtím...

Jasně, ale na druhou stranu...

H: Možná je to stále ještě neveřejné tajemství, ale většina gramofirem - alespoň tedy těch evropských, si je vědoma toho, že právě na našem žánru se peníze dají vydělat nejlíp a nejjistěji, takže zas tak nutně o podobnou podporu nejde. Chci říct, že by bylo fajn mít o něco lepší pozici, ale ten, kdo se na dané scéně pohybuje, může velice snadno zjistit, že zisk nahrávacích společností je mnohem vyšší, než v jiných kategoriích - a to včetně pop music.

Jsem zvědavý, jak si povede nové album Iron Maiden, kteří jsou zpět u velké společnosti. Tenhle byznys je trochu velkej, ale taky možná něco změní...

H: Oh, tak se stane, definitivně. Myslím, že lidé uvidí, jaký je tohle byznys i ve Státech, jakmile album vyjde. Oni to mohou ve Státech trochu změnit, ostatně tohle je poslední země, která chybí na (škleb) metalové mapě. Můžeš říci - myslím, že je tam silný underground a tohle zázemí není tak malé, jak by jeden pravděpodobně čekal, ale je malé v porovnání k velikosti země a lidem, kteří v ní žijí. Takže pokud Maiden tady něco změní, tak to bude dobré pro každého.

Dobrá, přejdeme k předvedení několika živých vystoupení...

H: Ještě nevíme, i když bychom rádi vystoupili na několika festivalech, ale nejsme schopni z toho udělat turné, to je jisté, protože se oba soustředíme na naše domácí kapely a je tu dobrá šance, že obě kapely...

...pojedou na turné spolu?

H: ...ehm, to si nemyslím, protože obě kapely razí do studia v tomto roce (smích) - to je to, co jsem chtěl říci. Tuším, že Iced Earth jdou do studia před námi a budou na štaci taky dřív, a pak by nemělo smysl dělat společné turné opožděně, ale možná... že je tu stále malá šance na společné turné s Iced Earth a šance na dvě alba během jednoho roku, což nám u Demons and Wizards nedá času nazbyt dělat předskokana na turné pro kohokoli. Snad jen soustředit se na festivaly, ale dejme tomu, že nastane problém, když budu ve studiu a nebudu moci být na festivalu na kterémkoli vystoupení všeobecně, k čemuž dojde asi tak kolem července. Avšak i tak existuje malá šance, že se několika festivalů zúčastníme.

Takže můžeme počítat s vydáním nového alba BG před koncem roku?

 H: To bych řekl rád, ale nejsem si úplně jistej. Rád bych řekl něco jako, že na 60 či 70% to jistě bude před koncem roku. Možná budeme schopni vydat mini album nebo singl před vánoci, ale celé album, fakt mám pochyby. Myslím, že pokud půjde práce perfektně od ruky, možná skočíme do studia už v červnu, a pak... yeah, a pak bude zase velmi malá šance na vydání v tomto roce, ale bude o to více možné říci, že to vyjde během prvních dvou měsíců roku 2001. Myslím, že to bude po hudební stránce skutečně kompaktní album, co zas uděláme. Dokončíme šest skladeb a na šesti stále ještě makáme a všechny jsou... ne tak komplikované, jako ty na Nightfall, ale v jistém bodě bych je popsal jako určitý mix mezi Imaginations a Nightfall. Tak bych to asi řekl. Proces skládání totiž zabere určitý čas a myslím si, že nelze jít do studia nebo na zkoušku skladeb bez toho, abys na nich po celý čas makal, to je vesměs nemožné, alespoň pro nás.

To si myslím, že chápu...

H: Dobrá, myslím, že v našem případě je to zcela odlišné (smích). Teď mám na mysli více tu hudebně orchestrální stránku, která je více založena na zpěvu, než asi většina dalších elementů, které tu jsou. Ale občas se dělají věci orchestrální bez toho, abys chtěl, což zní jako určitý druh hudební interpretace. Myslím na moderní umění všeobecně, i na metal. Jde o stále velmi komerční záležitosti, abych tak řekl, ale nevidím tomu žádné hranice. Podívej, třeba na to, co dělají Savatage. Nebo na Rage, Angel Dust či... cokoli, a tak dále. Jde o velký rozdíl, protože jde o věci více orientované zpěvově, jak něco, co se více orientuje na příběh, který doprovází hudbu. Potom, už s těmito rysy, jde o klasický orchestr, ve kterém chybí těžší nástroje, a to je ten rozdíl k regulárnímu albu BG. A ten největší rozdíl zajisté bude v tom, že v orchestru klasickém máš klasické autentické nástroje, a že v něm můžeš mít více, jak jen jednoho sólového zpěváka. Takže se domnívám, pokud jde o nějakou diskusi, která by měla mít smysl, měl bys mít více jak jednoho zpěváka (smích). Ale stranou toho, nejde o to, jak bychom zkusili zahrát my Beethovena či zahrát naše staré věci, tak jako to udělala Metallica s dobrým orchestrem. To však není to, na co myslíme. Cením si toho, co udělali. Zajisté, jsou tu hranice v tom, co děláme my, dokonce více jak v jiných věcech, ale stále si myslím, že je milejší napsat konceptní album pro rockovou kapelu ve stylu, jako by pro hudební soubor.

Napadá tě nějaká kapela, která se o to snaží?

H: Teď mi na rozum přišla jedna, co se jmenuje Ayreon, a myslím, že oni to tak částečně dělají, ale jdou více v rockových šlépějích. Řekl bych, že mají takový rockovější zvuk na albu, což velmi snižuje ten hudební element. Myslím ale, že mají takový jistý druh klasických aranžmá, co hraje počítač nebo cokoli, či sequencery. Slyším tam více zpěvů a některé dobré chorály, ale v základě jde o rockové album s několika interludii. To, co Ayreon udělali, je něco jako konceptní album s vícero zpěváky a někteří z nich znějí dost stejně (smích), ale to není styl, který bychom dělali my. Myslím, že my máme skutečně zpěvy vystihující různé osoby. Vem si například to, jak zpívá hobit a zní jako hobit, a když máš slyšet Saurona, tak slyšíš Saurona. A tak můžeš docela dobře vystihnout postavu, kterou chceme, abys slyšel, což je šílená věc. Ale myslím si, že stále stojí zato udělat si na to čas, protože se více zaostřujeme na regulární album pro blízkou budoucnost a jakmile jsme v procesu tvorby alba, je pak dost těžké nějaký čas pokračovat ve skládání. To bychom taky s našimi orchestrálními verzemi mohli skončit až ke konci roku 2001 nebo ještě dále.

Človeče, moc ti díky za rozhovor (smích).

Redaktor: Marek Kukla (původně pro časopis: Rock & Pop 5/2000)

Last news

20. 05. - Ve fantasy oboru na domácí scéně vznikla úplně nová stránka, kterou bude tvořit vícero lidiček a dokonce si tam i nakoupíte... www.fantasyplanet.cz
(Ondřej Jareš)

20. 05. - Stejně tak stojí za povšimnutí nový design příbuzné stránky na www.fantasyworld.sk

21. 05. - Nazdárek lidi (skřeti, elfové, hobiti a další havěti). Nemám na srdci nic menšího, než vám sdělit, že jsem drobek upravil své stránky o Tolkienovi a Feistovi. Jestli vás některý z nich zajímá, určitě se nezapomeňte podívat na <http://jcssoft.hyperlink.cz>

(Jan Čerovský)

21. 05. - Dnes som objavil odkaz na trailer (filmovou ukážku) z Pána prstenov, ktorú nájdete na http://soar.berkeley.edu/rolozo/movie/lotr_640_full.mov
(Masko)

21. 05. - I když jde o trochu starší informaci, vězte, že před pár měsíci u nás od Tolkiena vyšla kniha Tulák Rover. Je to spíš taková vyloženě pohádka, kterou napsal pro svého synka, když trávili dovolenou kdesi na anglickém pobřeží. Prý se jednoho dne takhle procházeli John a jeho dva synové po pláži, a pak si snad kdesi hráli a jeden z malých Tolkienů ztratil svou nejoblíbenější hračku, malého psa. Prý ji tam chodili ještě kolik dní hledat, ale bez úspěchu, a tak začal jejich otec psát příběh o nezbedném psíku a čaroději v tajemném světě.

(Alew)

22. 05. - Čus Bardi, pokud to někoho zajímá, tak moje stránky s tabulaturami BG jsem pozměnil, upravil, rozmnožil, atd... <http://www.bigfoot.com/~zabakus>
(Žabák)

23. 05. - Zdarec bardi, tak se mi konečně podařil rozjet trailer k Pánu prstenů, už se nemůžu dočkat. Super. Na této stránce je dost zajímavých věcí o natáčení filmu: <http://www.herr-der-ringe-film.de/>. Je to v němčině, ale je tam i stručnější anglická verze s popisky. Trochu mě překvapilo, jak by měli vypadat čarodějové Gandalf a Saruman. Ale tak to má asi být. Hobiti jsou takoví zvláštní. Zato Boromir je super. Ještě sú zvědavý na elfy, zatím to vypadá, že se jim ve tmě podivně lesknou obličej. Uvidíme, jak budou vypadat za denního světla. Skřeti jsou oškliví, jak mají být. No už se nemožu dočkat.

(Galad)

Blind Guardian News konference

Otázka: Chlapi, co konkrétně je ten digi-pack? Z netu se mi podařilo stáhnout jen něco jako Fiddler on the Green (to je fakt dobrý). Je to asi skladba týkající se coveru, v překladu to je něco jako Houslista na palouku. A ještě asi dvě skladby. Jo, ještě jsem se chtěl zeptat. Nevíte někdo, co je to konkrétně za motiv na obalu Demons & Wizards? Je tam právě ten houslista a ještě další dvě děti. Že by Jeníček a Mařenka?

(Alew)

Odpověď: Digi-Pack nebo digipack (jak chcete) bych popsal jako určitý druh balení nebo obalu při prodeji CD. Na rozdíl od klasického CD v plastové krabičce je digipack většinou balen přímo do potištěného a rozevíracího obalu z tvrdého kartónu, uprostřed něhož je zataven plastový střed pro samotné CD. Stejně tak je povětšinou vydáván jen v malé limitované sérii jako sběratelská rarita a od

klasického CD se kromě obalu liší někdy třeba i nějakým tím bonusem. Tento výraz se tedy používá pro označení obalu, nikoli nahrávky samotné. Jak Alewíku sám říkáš na obalu debutu *Demons & Wizards* je opravdu motiv Houslisty na paloučku. Neštudoval jsem konkrétně texty, takže nevím, jestli se to vztahuje přímo k textu té skladby, ale z rozhovorů se dá tušit, že celý tenhle projekt je postaven na dvoustranných osobnostech Jona a Hansiho, tedy jak sami říkají, na preludech a čarodějích. Když se vžijeme do fantasy světa, pak bývají čarodějové jistými ochránci dobra a stvůry naopak. Snad každého z nás zlo láká na svou stranu, asi tak bych to chápal.

(Šnek)

Otázka: O skladbě *Gandalf The Magician* se dost dlouho tvrdilo, že jde o orchestrální věc, kterou BG udělali pro připravovaný film, ale hodně lidem se to nezdálo (za všechny).

(Šnek)

Odpověď: K té skladbě *Gandalf The Magician*... jo, taky jsem si původně myslel, že jde o něco novýho, co Strážci připravují k filmu. Pak mě ale kamarád vyvedl z omylu, když mi ukázal cedeso od nějakýho Björna Lindna, jestli ho jmenuju správně? (Nikoli, upřesním - jde o album z roku 1996 pod názvem *Bilbo*, kde se nachází jako druhý track skladba *Gandalf The Magician*; autorem hudby je Björn Johansson a autorem textu je Pär Lindh, poznámka Šnek).

Album nese název *Hobit* a na obalu je kresba Gandalfa s Bilbem, jak stojí pod mohutným stromem a loučí se pohledem se *Dnem Pytle*, doufám, že to skloňuju dobře (Upřesním, jak uvádím výše, album se jmenuje *Bilbo* a nad názvem alba se nahoře nachází poznámka, že album bylo inspirováno dílem J.R.R. Tolkiena - *The Hobbit*, poznámka Šnek). Slyšel jsem u něj jen asi dvě skladby.

Převládaj tam spíš klasický nástroje (blíž dávno/středověku), jako mandolína atp. A vůbec, neznáte to někdo celý, myslím tohle album? Ten Švéd je asi dost namakanej, vypisuje tam, na co všechno hraje (ještě mu k tomu zpívá nějaká pěnice) a není toho zrovna málo.

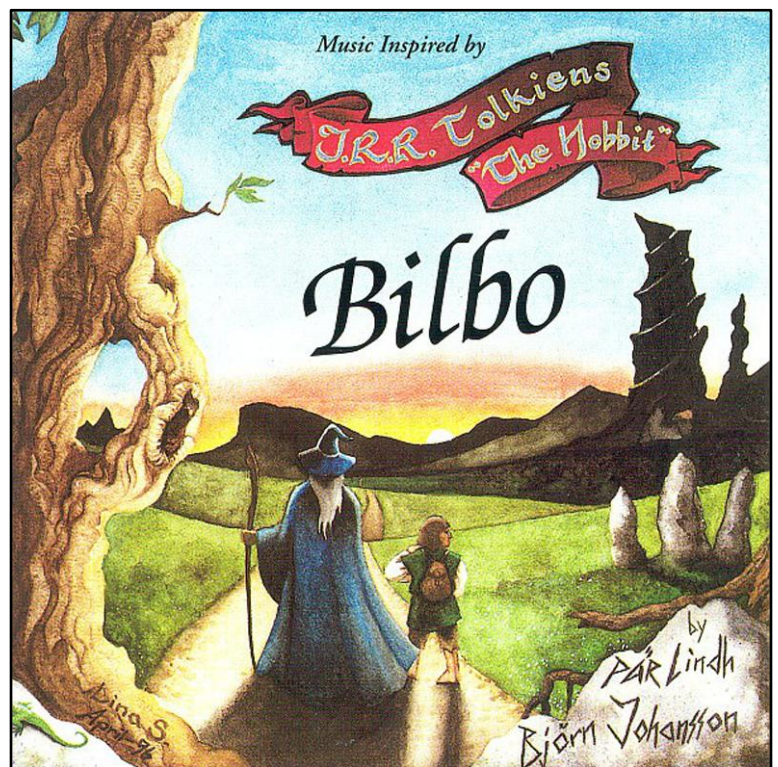
(Alew)

(<https://www.youtube.com/watch?v=KS1mS-Z2tAM>)

Otázka: Zajímalo by mne, jak si představujete další dílko *Blind Guardian*?

(Šnek)

Odpověď: Jaký by mohlo být další album *Blindů*? Možná, že by nebylo špatný, kdyby dodělali tu původní myšlenku se kterou, jak jste někdo říkal, chtěly přijít už místo *N.I.M.E.*, a to zpracování severských ság. Mytologie je to dost rozsáhlá a těch lidských nebo božských příběhů je tam taky určitě dost (*Odin*, *Valhalla*, *Thor*,

ukradený poklad rýnských pannen, Valkýry...). Jo, a co teprve ten booklet. To by bylo něco.
(Alew)

Onelist (Blind Guardian mailing list)

Otázka: Na oficiální stránce BG jsou v sekci Turné uvedena neúplná data z koncertních šňůr, tedy pouze z let 1995 - 1998. Proč tam nejsou starší data?
(Šnek)

Odpověď: Mám totiž jen pár dat z časopisů a tedy nic kompletního. Snad koncem dubna se dovím více, protože se chystám do Krefeldu za Hansim a Andrém.
(Jason.Breitweg@blind-guardian.com)

Otázka: Nevíte někdo něco o datu uveřejnění filmu Pán prstenů do kin? Řekl bych, že půjde spíš o film pro děti, než o pořádné dílo.
(maedhros@libero.it)

Odpověď: Datum vydání pro Pána prstenů je stanoveno na vánoce 2001, 2002 a 2003 a americký rating pro film je PG 13, tím je myšleno, že je film určen pro lidi od třinácti let výše. Čímž je myšleno, že ve filmu poteče též krev, třeba jako ve filmu Braveheart (Statečné srdce), ale tam moc slovo nedodržel. U data pro Pána prstenů k dodržení slova snad dojde.
(TheSonofHurin@aol.com)

Odpověď: Pokud chcete vědět více o filmu, dobrá stránka je www.ringbearer.org
(Anta)

Otázka: Nemá někdo tabulatury ke skladbě The Eldar? Sám totiž hraju na kytaru a piáno je mým druhým nástrojem.
(F_Kal@nettaxi.com)

Odpověď: Já mám, takže kdo bude chtít, ať se mi ozve.
(kmolfessi@hotmail.com)

Otázka: Nevíte někdo, co to Hansi v němčině šeptá na konci skladby My Last Sunrise na albu Demons & Wizards?
(Joe Howansky)

Odpověď: *Es streben der Seele Gebete den helfenden Engeln entgegen entdeckend des Herzens Wehe wenn Schmerzen es brennend verzehren.*
(Moeffju)

Topparáda

Aneb výsledky hlasování vašich deseti nejoblíbenějších skladeb BG (každá skladba dostává jeden hlas bez rozdílu, zda ji uvedete na prvním či desátém místě. Během jednoho hlasování nelze skladbu opakovat). Tabulka vyjadřuje počet hlasů jednotlivých písní od roku 1996 dodnes a svou desítku můžete posílat každého čtvrt roku do každého Bardáku na e-mail blindarium@seznam.cz (mezi svých Deset můžete též zařazovat i skladby z projektu Demons & Wizards).

TOP	SKLADBA	ALBUM	BODŮ
01	Traveler In Time	Tales From The Twilight World	46
02	Valhalla	Follow The Blind	38
03	Imaginations From The Other Side	Imaginations From The Other Side	35
04	Lord Of The Rings	Tales From The Twilight World	34

05	The Bard's Song (In The Forest)	Somewhere Far Beyond	33
06	Lost In The Twilight Hall	Tales From The Twilight World	32
07	Welcome To Dying	Tales From The Twilight World	31
08	Mirror Mirror	Nightfall In Middle-Earth	29
09	The Last Candle	Tales From The Twilight World	28
10	Journey Through The Dark	Somewhere Far Beyond	26
11	Nightfall	Nightfall In Middle-Earth	26
12	Time What Is Time	Somewhere Far Beyond	25
13	To France (Mike Oldfield)	The Forgotten Tales	23
14	Bright Eyes	Imaginations From The Other Side	22
15	Goodbye My Friend	Follow The Blind	20
16	Another Holy War	Imaginations From The Other Side	19
17	Majesty	Battalions Of Fear	19
18	A Past And Future Secret	Imaginations From The Other Side	19
19	Somewhere Far Beyond	Somewhere Far Beyond	18
20	Banish From Sanctuary	Follow The Blind	17
21	Mordred ´s Song	Imaginations From The Other Side	15
22	Noldor	Nightfall In Middle-Earth	14
23	Thorn	Nightfall In Middle-Earth	14
24	Time Stands Still (At the Iron Hill)	Nightfall In Middle-Earth	13
25	The Script For My Requiem	Imaginations From The Other Side	12
26	Run For The Night	Battalions Of Fear	11
27	The Quest For Tanelorn	Somewhere Far Beyond	11
28	Bright Eyes (acoustic)	The Forgotten Tales	11
29	Black Chamber	Somewhere Far Beyond	10
30	Theatre Of Pain (orchestral)	The Forgotten Tales	9
31	The Bard ´s Song (The Hobbit)	Somewhere Far Beyond	9
32	Theatre Of Pain	Somewhere Far Beyond	8
33	And The Story Ends...	Imaginations From The Other Side	8
34	Blood Tears	Nightfall In Middle-Earth	8
35	When Sorrow Sang	Nightfall In Middle-Earth	8
36	Hall Of The King	Follow The Blind	7
37	Into the Storm	Nightfall In Middle-Earth	7
38	A Dark Passage	Nightfall In Middle-Earth	7
39	Ashes To Ashes	Somewhere Far Beyond	7
40	Hallelujah (Deep Purple)	Mr. Sandman	6
41	I ´m Alive	Imaginations From The Other Side	5
42	The Bard ´s Song (live)	The Forgotten Tales	5
43	The Eldar	Nightfall In Middle-Earth	5
44	A Past And Future Secret (orchestral)	A Past And Future Secret	5
45	Lord Of The Rings	The Forgotten Tales	4
46	Born In A Mourning Hall	Imaginations From The Other Side	4
47	Mr. Sandman (Pat Ballard)	The Forgotten Tales	4
48	The Martyr	Battalions Of Fear	4

49	Beyond The Realms Of Death (JP)	Tribute To Judas Priest/Mirror	4
50	Fiddler On The Green	Demons & Wizards	4
51	Battalions Of Fear	Battalions Of Fear	3
52	Spread Your Wings (Queen)	Somewhere Far Beyond	3
53	Mordred ´s Song (acoustic)	The Forgotten Tales	3
54	Guardian Of The Blind	Battalions Of Fear	3
55	The Curse Of Feanor	Nightfall In Middle-Earth	3
56	Follow The Blind	Follow The Blind	2
57	Trial By Fire (Satan)	Somewhere Far Beyond	2
58	The Wizard (Uriah Heep)	The Forgotten Tales	2

Homepages special

David ´s Blind Guardian Page (Belgium)

<http://www.geocities.com/SunsetStri/Frontrow/9354/main.htm>

Marcel ´s Blind Guardian Page (Germany)

<http://www.geocities.com/SunsetStrip/Amphitheatre/6218/main.htm>

Blind Guardian album page (Germany)

http://alonesoft.com/musica/blind/by_album.htm

BG fanklub Brasil, Valhalla Club (Brasil)

<http://members.xoom.com/XMCM/valhallaclub/bghp.htm>

Blind Guardian Power Metal Page

<http://www.geocities.com/SiliconValley/Sector/5243/menu2.htm>

Blind Guardian Page (Joel Sundin, Sweden)

<http://home.swipnet.se/joelsmetalpage/page2.htm>

Nektario ´s Page (Germany)

<http://www.geocities.com/SouthBeach/Surf/5650/Einherjar.htm>

Blind Guardian huvudsida (Erik Svensson, Sweden)

<http://w1.604.telia.com/~u60402122/bmain.htm>

Blind Guardian Page

<http://www.geocities.com/Area51/4281/bg/bg1.htm>

And The Issue Twenty Five Ends...

Vydavatel a vlastnická práva: BLIND GUARDIAN, Krefeld, Německo

Hard works: Milan Škoda alias Šnek

Official Blind Guardian Homepage - <http://www.blind-guardian.com/>

BG News page pro fanklub připravovaná Agarwaenem

<http://www.bgnews.czc.cz/>

BG stránka novinek Honzy Řezáče

http://people.uslib.cz/jan_rezac/news/bgnews.htm

Název fanzinu: CIRCLE OF THE CZECH BARDS (e-mail: blindarium@seznam.cz)

Počet stran: 20

...And Future Secret? (A co bude příště? - kolem 20. 08. 2000)

- Pán prstenů (v samotném závěru)
- Rozhovor s Hansim z IRC channelu
- Vydání bootlegu Live in Manises